

NJA 2004 N 27

04N27 (Ö 3628-03) DDM, Display, Design & Marketing AB (DDM) mot Skatteverket
angående försättande i konkurs.

På ansökan av staten genom kronofogdemyndigheten i Stockholm försattes DDM i sin utevaro i konkurs genom *beslut* av *Stockholms tingsrätt* den 26 juni 2003.

DDM överklagade beslutet i *Svea hovrätt* och yrkade i första hand att konkursbeslutet skulle upphävas eftersom bolaget inte var på obestånd. I andra hand yrkade bolaget att konkursbeslutet skulle upphävas eftersom bolaget haft laga förfall för sin utevaro och det därför förelegat hinder för förhandling i tingsrätten. Staten genom Riksskatteverket bestred ändring men hade inte någon erinran mot att målet återförvisades till tingsrätten för förnyad handläggning för det fall hovrätten skulle finna att bolaget haft laga förfall för sin utevaro i tingsrätten. Konkursförvaltaren yttrade sig.

Hovrätten anförde i *beslut* den 28 augusti 2003: DDM, som inte har haft laga förfall för sin utevaro i tingsrätten (jfr NJA 1983 s. 708), har inte visat att bolaget är solvent. Hovrätten avslår därför överklagandet.

DDM yrkade i HD i första hand att konkursbeslutet skulle upphävas och i andra hand att målet skulle återförvisas till tingsrätten. Skatteverket förklarade sig inte ha något att erinra mot att konkursbeslutet upphävdes.

HD, beslut på förslag av *föredraganden*: *Skäl*. Den omständigheten att Skatteverket har förklarat sig inte ha någon erinran mot att konkursbeslutet upphävs kan inte i sig läggas till grund för avgörande av målet (jfr 2 kap. 22 § konkurslagen och t.ex. NJA 2002 s. 463).

N s 24

Av utredningen framgår bl.a. följande. Till stöd för konkursansökningen åberopade staten att bolaget var restfört för skatter och avgifter om 422 456 kr och att bolaget vid verkställighet enligt 4 kap. UB mindre än en vecka tidigare hade befunnits sakna tillgångar till full betalning av skulden, varför bolaget enligt 2 kap. 8 § konkurslagen fick anses insolvent. Utmättningsfordringen utgjordes till största delen av skatteskulder som uppkommit genom skönstaxering. Efter konkursbeslutet nedsattes skatteskulderna på visst sätt och efter hovrättens beslut har skatteskulderna satts ned ytterligare. Bolagets kvarstående skulder till staten uppgick herefter till 33 167 kr.

Även om statens fordran sålunda nedsatts har staten varit behörig att ansöka om att bolaget skulle försättas i konkurs (2 kap. 6 § konkurslagen).

Bolaget har i första hand hävdats att det inte är insolvent och anförts bl.a. att bolaget har tillgångar, däribland pågående arbeten som kan faktureras omedelbart, som täcker den kvarstående skulden till staten. Skatteverket har anförts att verket inte har någon utredning, förutom det i tingsrätten och hovrätten åberopade utmättningsförsöket, som visar att bolaget är insolvent.

Den fordran som låg till grund för det misslyckade utmättningsförsöket var väsentligt högre än den fordran som i själva verket tillkom staten vid den tidpunkten. Vid sådana förhållanden kan insolvenspresumtionen i 2 kap. 8 § konkurslagen inte tillämpas (se NJA 2002 s. 463). Av utredningen framgår inte att bolaget är insolvent. Konkursbeslutet skall därför upphävas.

Avgörande. Med ändring av hovrättens beslut upphäver HD konkursbeslutet.